

naar den finder, at Borgerrepræsentanterne ikke opfylde deres Pligt; Opøsningen finder altsaa ikke Sted, naar Regjeringen finder, at der er Uoverensstemmelse mellem Borgerrepræsentanterne og Communes Borgere — nei, Regjeringens Ret til opløse er en Ret til at paalægge Straf, og der er end yderligere lagt til, at den kan berøve de Paagældende deres Valgbarhed, saa at det Tilfælde, den ærede Ordfører sigter til, at der er en Uoverensstemmelse imellem Valgerne og Borgerrepræsentanterne, vil jo slet ikke komme frem; thi naar Valgerne ikke kunne vælge de Samme igjen, kunne de virkelig ikke sige, om de ere i Overensstemmelse med Repræsentanterne eller ikke.

Indenrigsministeren: Det kunde de da forresten meget vel. — Men jeg skal vogte mig for at gaae ind paa dette Spørgsmaal, som ligger udenfor Lovforslaget, og for om muligt at forebygge en Gjentakelse af en ufrugtbar Forhandling kun tillade mig den ene Bemærkning, at Lovforslaget er et Forslag, om Kjøbenhavns communale Bestyrelse, eller, hvis jeg maa udtrykke det med andre Ord, som betegne det mere jevnt, men maaskee skarpere: det er et Forslag, som gjør det muligt at reorganisere Magistraten med det den underordnede Personale, og som bestemmer Magistratens Forretningsforhold. Det er Lovens Formaal; saasnart vi gaae udenfor dette, komme vi udenfor Begrænsningen.

Besvarelse: Ja, maa jeg tillade mig at bemærke, at hvis det kun gif ud paa at re-

organisere Magistraten og ikke gav Borgerrepræsentanterne Ret med Hensyn til Budgettet, saa forekommer det mig, at Lovforslaget havde tabt sin Blomst.

Indenrigsministeren: Maa jeg — da det jo dog ogsaa vilde være mig ubehageligt, om Blomsten saaledes gif bort — blot bemærke, at jeg tilføiede: „og bestemme Magistratens Forretningsforhold.“ Dette viser sig jo baade ligeoverfor Borgerrepræsentantskabet og ligeoverfor Regjeringen, hvilket navnlig gjælder med Hensyn til Bevillingsparagraffen, som det ærede Medlem især sætter Prik paa:

Madvig: Hvad jeg vilde have sagt, er væsentligt allerede yttret af den ærede Minister. Loven gaaer ud paa at skjelne mellem Magistratens og Borgerrepræsentationens Virksomhed. Borgerrepræsentationens Sammensætning er i Loven forudsat som given. Loven berører ikke den bestaaende Borgerrepræsentation; dens Valg, Opøsning og Gjensammensætning ligger aldeles udenfor denne Lov, der har Borgerrepræsentationen, som den er given, til sit Grundlag, hvorpaa den bygger videre. Man vilde bedst fornemme, hvorledes Borgerrepræsentationens Forhold ligger udenfor Loven, hvis der forelaa et Forslag, som sagde: „Saa skal ogsaa den Regjeringen tilstaaede Ret til at opløse Borgerrepræsentationen og udelukke visse Borgerrepræsentanter fra Valg være ophævet.“